

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.543 van 31 mei 1999
in de zaak A. 44.659/X-8291.**

In zake : Jan AVERMATE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. PEETERS,
kantoor houdende te 3400 LANDEN,
Brugstraat 17

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. SIMILON,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Melbeekstraat 18.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jan AVERMATE
op 23 juli 1991 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van 2 april 1991 van de
Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en
Huisvesting houdende weigering van een bouwvergunning
voor een mestvarkensstal op een perceel gelegen te
Meeuwen-Gruitrode, kadastraal bekend Sectie B,
nrs. 1043g en 1048;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door
Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de beschikking van 9 september 1998
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 23 april 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 mei 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. PEETERS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat M. SIMILON, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid ratione temporis niet kan worden aangenomen daar de beroepstermijn begint te lopen, niet op de dag van de verzending van het besluit, maar daags na de kennisname ervan;

Overwegende dat in de eerste twee middelen wordt aangevoerd dat de bestreden weigeringsbeslissing de verwezenlijking van het gewestplan verhindert en aldus de verordenende kracht ervan miskent;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het perceel volgens het bij koninklijk besluit van 22 maart 1978 vastgesteld gewestplan Neerpelt-Bree inderdaad gelegen is in een agrarisch gebied en luidens artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de

toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen deze gebieden bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin, dat evenwel volgens artikel 19 de bouwvergunning, ook al is de aanvraag niet in strijd met het gewestplan, slechts kan worden toegestaan indien de uitvoering van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening, dat gelet op de ligging van de mestvarkensstal ten overstaan van het aanpalend woongebied met landelijk karakter met een erop aansluitend woongebied en woonuitbreidingsgebied een zoveelste uitbreiding van een niet-grond gebonden, intensief en industrieel landbouwbedrijf met voornoemde gebieden niet verantwoord is en dat de intense bodembezetting stedenbouwkundig en vanuit esthetisch oogpunt niet aanvaardbaar is;

Overwegende dat verzoeker repliceert dat de "inplanting gebeurt in het agrarisch gebied m.a.w. een bestemmingszone welke precies voorzien wordt door de wet om te vermijden dat de beoogde landbouwgebouwen niet onverenigbaar zouden zijn met de goede plaatselijke ordening";

Overwegende dat de bestreden beslissing o.m. overweegt wat volgt :

"Overwegende dat de gevraagde mestvarkensstal voor $\pm$ 670 dieren 56,48 m bij 11,58 m meet en 3,85 m hoog is in de nok; dat de inplanting wordt voorzien achter de bestaande ouderlijke hoevegebouwen, naast de op 9 mei 1988 bij besluit van de Vlaamse Executieve afgegeven regularisatievergunning voor een opslagplaats voor stro en een mestkuikensstal; dat de bouwplaats volgens het bij koninklijk besluit van 22 maart 1978 vastgesteld gewestplan Neerpelt-Bree gelegen is in een agrarisch gebied en luidens artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen deze gebieden bestemd zijn voor de landbouw in de ruime zin; dat evenwel in toepassing van artikel 19 van bovenvermeld koninklijk besluit de bouwvergunning, ook al is de aanvraag niet in strijd met het gewestplan, slechts dan kan worden toegestaan indien de

uitvoering van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening; dat uit de situering van de beoogde mestvarkensstal ten overstaan van het aanpalend woongebied met landelijk karakter met een erop aansluitend woongebied en woonuitbreidingsgebied dient gesteld dat nogmaals een uitbreiding van niet grond gebonden, intensieve en industriële landbouwbedrijven met voornoemde woongebieden onverenigbaar is; dat de intensieve bodembe-zetting stedenbouwkundig en vanuit esthetisch oogpunt niet aanvaardbaar is";

Overwegende dat de verwerende partij terecht doet gelden dat de overeenstemming met het gewestplan niet volstaat om de vergunning te verlenen; dat uit het bepaalde in artikel 19, laatste lid, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewest-plannen, volgt dat de overheid tevens dient na te gaan of de "uitvoering van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening"; dat de eerste twee middelen niet gegrond zijn;

Overwegende dat het derde middel is afgeleid uit de schending van artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewest-plannen, "doordat de bestreden beslissing de bouwvergunning niet toekent wegens strijdigheid met een goede plaatselijke ordening welke zich situeert buiten de perimeter van de bestemmingszone terwijl, met het oog op rechtszekerheid en om de meest verregaande willekeur en arbitraire beslissingen te vermijden, eventuele strijdigheid met een goede plaatselijke ordening slechts kan beoordeeld worden op grond van feitelijke gegevens en toestanden welke zich dienen te situeren binnen de omlijning van het bestemmingsgebied";

Overwegende dat de verwerende partij erop wijst dat zij rekening heeft gehouden met de ligging op minder dan 50 m van een woongebied met landelijk

karakter, op circa 150 m van een volwaardig woongebied, op circa 200 m van een woonuitbreidingsgebied en op circa 300 m van een gebied voor dagrecreatie en met de aanwezigheid in een straal van 100 m van verscheidene woningen waarvan de dichtstbijgelegen op 20 m";

Overwegende dat artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 niet voorschrijft dat de beoordeling van de goede plaatselijke ordening zich dient te beperken tot het onderzoeken van "feitelijke gegevens en toestanden welke zich dienen te situeren binnen de omlijning van het bestemmingsgebied"; dat de term "plaatselijke ordening" in tegendeel erop wijst dat rekening moet worden gehouden met de feitelijke en juridische toestand van het perceel, en van de omringende percelen, ook al liggen zij in andere bestemmingsgebieden; dat het derde middel niet gegrond is;

Overwegende dat het vierde middel is afgeleid uit de schending van de motiveringsplicht voorgeschreven door artikel 55, § 3, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw doordat de bestreden beslissing "geen enkele nauwkeurige reden op(geeft) en (nergens) omschrijft in welke mate en om welke redenen er onverenigbaarheid zou zijn met aanpalende woongebieden (en nergens) wordt gepreciseerd en/of omschreven hoe, waar en op welke wijze een intense bodembezetting stedenbouwkundig en esthetisch onaanvaardbaar zou zijn (, temeer omdat) de Bestendige Deputatie van LIMBURG zelf reeds onderschreef dat stedenbouwkundig-technisch het ingediende ontwerp volkomen beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening ...";

Overwegende dat de verwerende partij erop wijst dat verzoeker voorbijgaat aan het advies van de dienst hygiëne en gezondheidsinspectie van de administratie voor gezondheidszorg van 20 november 1989,

het advies van de provinciale landbouwdiensten van 22 januari 1990 en van het advies van het bestuur voor leefmilieu van de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu van 7 december 1989 en het plaatsbezoek van de dienst leefmilieu van de provincie;

Overwegende dat krachtens artikel 55, § 3, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, de beslissingen van de bestendige deputatie en van de Koning -op het ogenblik van het vaststellen van het bestreden besluit de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting- met redenen worden omkleed; dat uit deze bepaling volgt dat enkel met de in het bestreden besluit opgegeven redengeving rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat de inwilligingsbeslissing van de bestendige deputatie op het stuk van de motivering niet veel zaaks is; dat het motief "het betreft de uitbreiding van een bestaand vergund bedrijf en het bedrijf heeft voldoende gronden voor de uitbouw van de stallen" geen uitstaans heeft met de aanleg van de plaats; dat daarentegen het bestreden besluit de onverenigbaarheid met de aanpalende woongebieden afleidt uit de aard en de omvang van verzoekers bedrijf; dat m.b.t. de bodembezetting zij stelt dat deze vanuit stedenbouwkundig en esthetisch oogpunt niet aanvaardbaar is omwille van de intensiteit ervan; dat deze redengeving concreet is en uiteenzet waarom de stal niet verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening; dat het vierde middel niet gegrond is;

Overwegende dat het vijfde middel is afgeleid uit een niet nader gepreciseerd algemeen beginsel van behoorlijk bestuur "doordat het bestreden besluit de afgifte van een bouwvergunning ondergeschikt maakt aan de aflevering van een exploitatievergunning terwijl het

bekomen van een bouwvergunning niet afhankelijk kan gesteld worden van een exploitatievergunning";

Overwegende dat het middel kritiek voert op een overtollig motief van het bestreden besluit; dat het, zelfs al is het gegrond, niet kan leiden tot de vernietiging; dat het onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenendertig mei 1900 negenennegentig,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter,
de HH. J. BOVIN, staatsraad,
J. LUST, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.